

Ungváry Krisztián hazugságai

2024 január 29. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Bayer Zsoltnak semmiféle politikai vagy erkölcsi kötelezettsége nincs, nem felel mások tetteiért.

Az ember nem szívesen választja azt a formát, hogy a közvélemény színe el?tt Ungváry Krisztiánról bármit ír, de ezúttal kivételt teszünk. Az ismert baloldali történész a minap videóban és újságcikkben rontott neki Bayer Zsoltnak: nagy ív? „felfedezését”, miszerint f?munkatársunk nagyapja, dr. Gyimes Károly Kisk?rösön nyilas, majd a kommunista id?szakban besúgó lett volna, további részletekkel f?szerezi. Szerinte például Bayer nagyapja tanította be a hüvelyi motozást a kisk?rösi gettóban. Ezt a motívumot a baloldali sajtó olyan izgatottan tálalja, mintha akkoriban nem sok millió ember életér?l, haláláról, hanem alkalmi hüvelyvizsgálatokról szólt volna a nagyhatalmi játszma.

Ungváryról tudjuk, hogy a történészi szakma határain imbolyog, amióta elvégezte az egyetemet. Összeférhetetlen természetér?l, intrikus személyiségér?l, kényszeres hazudozásairól bárki hosszan tudna mesélni, aki legalább két percre kapcsolatba került vele. Amit ? objektív feltárásnak nevez, semmi más, mint politikai bukmékerkedés. Azzal, hogy a levéltári forrásokat önkényesen, egyirányúan tálalja, ráadásul a tények méltányos vizsgálata helyett pusztán indulatokat kelt, inkább kényszermozgásos aktivistának, mint történésznek t?nik. Legalábbis aki az ideje nagy részét bíróságon tölti, nem olvasótermekben, továbbá ellenzéki tüntetéseken sípolgat, mint akinek teljesen elment az esze, arról nem a magyar történettudomány szolgálata jut az eszünkbe.

Amir?l most írt, abban voltaképpen semmi újdonság nincs. Bayer Zsolt már réges-régen beszélt nagyapja viselt dolgairól. Hogy az ismert alapinformációt Ungváry éppen milyen elemekkel dúsítja, teljességgel érdektelen. Bayer egyszer azt is elmondta, hogy nagyon sokáig nem tudott arról, hogy a nagyapja mikor, mit tett, és ez voltaképpen természetes, kevéssé valószín?, hogy a történtekr?l bárhonnan is értesülhetett. A huszadik század borzalmait egy egész nemzedék fojtotta magába, a volt hadifoglyok, a meger?szakolt n?k, a gyilkosok és az áldozatok nem tartottak mesedélutánt a hozzátartozóiknak. Másrészt alapos érvek szólnak amellett, hogy dr. Gyimes Károly nem követett el olyasmit, amiért nyolcvan év távlatából ne menthetnénk fel. A nyilas pártból vélhet?en már 1940-ben kilépett, a háborúban végig harcolt, semmilyen törvénytelenség nem f?z?dik a nevéhez. 1947-ben fel is mentették a vádak alól, ami azért is figyelemreméltó, mert ekkoriban önkényesen kivégeztek embereket, az igazolóbizottságok pedig egy életre megnyomorítottak ártatlanokat is. Dr. Gyimes Károlyt azonban a kommunista és zsidó vádlók nem találták b?nösnek. Ez utóbbiak közül többen ki is álltak a kisk?rösi orvos mellett. Nyilván nem véletlenül. Hogy pedig azonnal beszervezték volna spionnak, abszurd állítás, Ungváry sem tagadja, hogy informátori m?ködésér?l csak 1953-tól akadnak adatok.

Ezek tehát a tények a szenzációhajhász cím és el?adásmód mögött. De akad itt más is. Ungváry folyamatosan azzal revolverezik, hogy Bayer pályája azért alakulhatott úgy, ahogy, mert nyilas felmen?i voltak. És hogy „élethazugságai” vannak, nyilván azért, mert önként nem kutatta ki a hüvelyvizsgálós históriát. Továbbá felteszi a kérdést Ungváry, hogy „miért is van, az, amit olyan sokszor látunk nála és eszmetársainál, hogy most mi jövünk, és nekünk dolgok járnak, budai ingatlan, ez az, amaz […]. Ez az elementáris bels? sértettség magyarázható ezekkel a társadalmi traumákkal, amelyeken ezek a családok tettesként korábban keresztülmentek, és a lelkiismeretük valahogy nem adott nekik soha feloldozást.” Ha ezt az okfejtést elfogadnánk, abba a tévedésbe esnénk, hogy Bayernek mondania kellene valamit a történtekr?l, mert lebukott, leleplez?dött, vagy valami ilyesmi. De miért is kellene egy 1963-ban született unokát összekötni régi ügyekkel? Van bármiféle köze Bayernek ahhoz, amit a nagyapja tett vagy nem tett? Nyilvánvalóan semmi. Olvastam is err?l egy remek mondatot. „Senki sem felel?s felmen?i tetteiért.” Ezt maga Ungváry Krisztián nyilatkozta még 2013-ban a HVG-nek. Hogy saját felismerését most nem terjeszti ki Bayer Zsoltra, kizárólag ?t és a módszereit min?síti. Ha jobban tetszik: a politikai hullarablás min?sített esetét produkálja.

Arra a kérdésre, hogy mondjuk Dobrev Klárának miért nem jár ugyanaz a feloldozás, ami Bayernek, egyszer? a válasz. Dobrev ugyanis politikus, bejelentkezett ennek az országnak a vezetésére. Alkotmányos felel?ssége van, részt követel a közhatalomból, felel?sséggel tartozik a tetteiért, szavaiért, még a családi el?életéért is. Bayer Zsolt azonban publicista. Semmiféle politikai vagy erkölcsi kötelezettsége nincs, nem kér részt a közhatalomból, ahogyan politikai felel?ssége sem létezik. Ha csúnya szavakat használ (szokott!), azért megróhatja az olvasó. Ha megsérti valaki méltóságát, akkor bíróságra kell mennie. De Bayer Zsolt – és ezt meg kellene már értenie a gy?löletben tobzódó baloldalnak – nem kormánypárti politikus, és amennyire tudom, nem is óhajt az lenni. Éppen ezért, amit Ungváry most tesz, pusztán aljas vádaskodás, semmi több.

Mindezen túl Bayer Zsolt a magyar nemzeti oldal emblematikus figurája. Százezrek, milliók figyelik, követik, olvassák, hallgatják. Magam is számtalanszor tanúja voltam a felé áradó szeretetnek, láttam, ahogyan az emberek túláradó érzelmeit megrendülten észleli. Bayer Zsolt továbbá a barátom, harcostársam, testvérem. Soha nem engedjük meg, hogy Ungváry-féle alakok ócska hazugságokkal megpróbálják kikezdeni az erkölcsi hitelét.

H?ségesek vagyunk a magyar ügyhöz, de egymásra is figyelünk, nem hagyjuk magára azt, akiket mocskos rágalmakkal gyaláznak. Az olvasónak tudnia kell, hogy Bayer Zsolt nélkül a magyar nemzeti oldal nem tartana ott, ahol most tart. Ha tehát ?t támadják, minket támadnak. És ha Zsoltot kóstolgatják a túloldalról, ígérem, mi is ott leszünk. Azokkal, akikkel olyan régóta járjuk ezt az utat, beszélni is felesleges err?l.

Végezetül hadd kérdezzünk valamit Ungváry Krisztiántól! „Apámnak, anyámnak és nagyapámnak is volt dolga az állambiztonsággal” – ezt ? nyilatkozta 2007-ben az Origónak. Elmeséli, hogy a családja tettesként vagy áldozatként kapcsolódott a kommunistákhoz? Inkább nem várjuk meg a választ. Utánanézünk a történteknek, és – kölcsönösségi alapon – Ungváry Krisztián sz?kebb rokonságáról, az állambiztonsággal kapcsolatot tartó apáról, anyáról és nagyapáról mesélünk egy kicsit.

Borítókép: Ungváry Krisztián (Fotó: MTI/Kallos Bea)

Szentesi-Zöldi László - www.magyarnemzet.hu

MAGYAR MENEDÉK KÖNYVESHÁZ

Ajánló